

یادی کوچیکی وون

● سمکۆ نه حمه د ره شید ●
ههولیر 1982/5

هاوار بکه .. رازه کانت مه تاسینه ، با نه بن به گری
کویره .. به گوی دلبه ردا بچرپینه (خوشم دهوی) .. بیخه
سه ما .. پر به دلی هموو گه ردوون هاوار بکه .. لیت وه پرس
نیم .. هاوار بکه .. با سه داکت بهر دوا خالی ناسوبکه وی و
دهنگ بداته وه .. خه وتووله باوهشی گه رم و نه رما راجله کینه ...

هه موو شه ویك یه خه م ده گریت .. به نیو هه زاره ها
شه پۆلی سامو ته لیسمدا ، به دوا ی خوتدا کیشم ده کهیت ..
سه ره دوا ی سه فه ریکی خه یالاویم ده دهیته ده ست ، منیش
هه لی ده که مه وه .. دیوانه ناسا شه و به کۆله وه ده گرم ..
تویشووی سه فه ریشم دهنگی توپه .. که ندو کۆسپ ده گرمه
بهر .. هه زاران ریگای هات و نه هات و پر نه ندیش ده بپم ..
هه لده نگویم .. داده چله کیم .. سه رما که لبه م لی گیر ده کات ..
ده بپم به پارچه یه که سه هول .. که چی چوک ناده م .. ئاواتیکی
سه وز له ناخما چه که ره ده کات ، (پرو ده یگه یتی) .. جهسته
شه که ت و داهیز زاوه که م بال بهی ده گری .. ریگا ده کشتی ،
هه نگاو ده زنی .. هه ست به سه ختی ریگا ناکه م .. سیامه ندوم
به سیپانا هه لده زنیتم .. به ره و ره نگت ته کان ده ده م .. تو نازانی
چه ند په روشی دیدارتم ! ؟ تو نازانی دوا ی کوچت خه مه کانم
ده ست له قزی یه کتر ده نین ؟ .. شاپه ری مه لی شادیم

هه لپروکا .. دوا ی کوچت ته می پرسه تیشکی پۆزی له ژیر بالی
خوی چه شاردا .. زه رده خه نه بوو به گریان .. تو نازانی
چه نده ها شه و بوویت به پیشهنگی پیشانگای تابلوی
خه ونه کانم ! ؟

«دوینی شه و له خه ونمدا ببوویت به گولیکی سوور .
یه خه ی کیژیکی شه نگت کردبووه نیشانه ی تیری لاهه
چاوبرسیه کان .. به ده م خوره وه پیده که نیت .. له خوشیه کی
بی نه ندازه دا ده تریقایته وه . که چه ش لانی بی لی ده دایت ..
که چی داخ ، له پر زریانیکی تووش و تووره له که چه ئالا .. توشی
رافراند .. که چه په سا .. چه ند هه ناسه یه کی دوکه لوی پر به
هه موو سیه کانی به ند کردو له هه مان کاتیشدا ئازادی کردن ..
چه نده ها چاوی مات و خه مبار به دواتدا که وتنه خولانه وه ..
به لام بی سوود بوو ، له چاو وون بوویت .. زریانی به د له چاو
تروکانیکا وونی کردیت ..»

بویه ئیستا گومان له مانت ده که م .. ناخو نه بوویت
به هه مان گل که گیانی (ئاده م و حه وای) ی به به ردا کرا ؟
سه داکت له گویم ده زرنکیته وه .. به ره و ره نگت ته کان
ده ده م .. بی سل کردنه وه به دواتدا دیم .. تا نه و کاته ی تو
ده بیت به تیشک و من پیاده .. دلنیا ده بپم که ناتگه منی .. به کۆلی
ژان و نازاره وه هه مان ریگا ده گرمه وه بهر ، به ره و نه و کونجه ی
که لی به ری که وتم .. ژورره شپو خاموشه که م ده مگریته وه
خوی .. به ناچاری په ناده به مه بهر ده نگت .. ئای که خوشه تو
گورانیم بو بللیت و ده سته سبری چوبی منیش له هه وادا
بشه کیته وه .. وای که خوشه تو گورانیم بو بللیت و منیش هون
هون فرمیسه که کان به ونمه وه .. ئاوازه که ت هاوه لیکه دیرینه م
له شه وانی باراناوی ته نیاییمدا هاوده نگیکه و له ته نیاییم پرگار
ده کات .. سه رده که مه سه رینه که م .. ئاویزانی بالای خه میکی
که له گت ده بپم .. هه نسک له که رووما قولپ ده دات .. ده بی
به گریان .. فرمیسه که وه کو میرووله ریز ده به ستن ، بو سه ر
سه رینه که م داده چورین .. توش لای لایم بو ده کهیت ، تا
خه ویکی کپ و خاموش قووتم ده دات ..